

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE - TAJEMNICE CHWALEBNE

Rozważania są fragmentami z Pisma Świętego

1. TAJEMNICA CHWALEBNA – ZMARTWYCHWSTANIE PANA JEZUSA

Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby martwi.

Anioł zaś przemówił do niewiast: „Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak zapowiedział. Przyjdźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie. Oto, co wam powiedziałem”.

Pospiesznie więc oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i pobiegly oznajmić to Jego uczniom.

A oto Jezus stanął przed nimi, mówiąc: „Witajcie!” One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: „Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech udadzą się do Galilei, tam Mnie zobaczą”.

(Mt 28, 1-10)

2. TAJEMNICA CHWALEBNA – WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA

A gdy rozmawiali o tym, On sam stanął pośród nich i rzekł do nich: „Pokój wam!” Zatrwożonym i wylekłym zdawało się, że widzą ducha. Lecz On rzekł do nich: „Czemu jesteście zmieszani i dlaczego wątpliwości budzą się w waszych sercach? Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie się Mnie i przekonajcie: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam”. Przy tych słowach pokazał im swoje ręce i nogi. Lecz gdy oni z radości jeszcze nie wierzyli i pełni byli zdumienia, rzekł do nich: „Macie tu coś do jedzenia?” Oni podali Mu kawałek pieczonej ryby. Wziął i spożył przy nich.

Potem rzekł do nich: „To właśnie znaczyły słowa, które mówiłem do was, gdy byłem jeszcze z wami: Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach”.

Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma, i rzekł do nich: „Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstał; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jeruzalem. Wy jesteście świadkami tego. Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie przyobleczeni w moc z wysoka”.

Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce, błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba.

(Łk 24, 36–51)

3. TAJEMNICA CHWALEBNA – ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i nappełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też jakby języki z ognia, które się rozdzielały, i na każdym z nich spoczął [jeden]. I wszyscy zostali napelnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jeruzalem pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieni, bo każdy słyszał, jak [tamci] przemawiali w jego własnym języku.

(Dz 2, 1-6)

4. TAJEMNICA CHWALEBNA – WNIEBOWZIĘCIE MARYI

Wtedy rzekła Maryja:

„Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.

Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej.

Oto bowiem błogosławić mnie będą odąd wszystkie pokolenia,

gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny; a święte jest Jego imię –

i miłosierdzie Jego z pokoleń na pokolenia dla tych, co się Go boją. [...]”.

(Łk 1, 46–50)

5. TAJEMNICA CHWALEBNA – UKORONOWANIE MARYI NA KRÓLOWĄ NIEBA I ZIEMI

Potem wielki znak ukazał się na niebie:

Niewiasta obleczone w słońce,

i księżyc pod jej stopami,

a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu.

A jest brzemienna.

I woła, cierpiąc bóle i męki rodzenia.

I inny znak się ukazał na niebie:

Oto wielki Smok barwy ognia,

mający siedem głów i dziesięć rogów –

a na głowach jego siedem diademów.

A ogon jego zmiata trzecią część gwiazd nieba:

i rzucił je na ziemię.

I stanął Smok przed mającą rodzić Niewiastą,

ażeby skoro porodzi, pożreć jej Dziecię.

I porodziła Syna – Mężczyznę,

który wszystkie narody będzie pasał różgą żelazną

I zostało uniesione jej Dziecię do Boga

i do Jego tronu.

(Ap 12, 1–5)